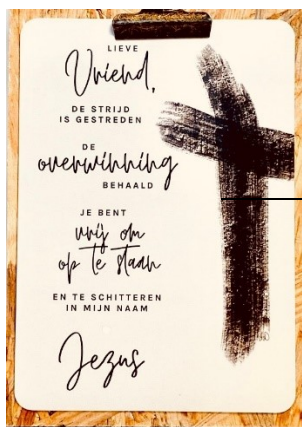

Christus' Geest zet angst overboord

Gen 3:8-11; Deut 28:58-68; Ps 116; Mat 28:1-10; Hbr 2:14-18

Tekst: 1Joh 4:17-19

Kees Haak 2021

Corona heeft de maatschappij in de greep. Dagelijks nieuws, verwachting, teleurstelling, vaccins die goed / fout zijn. Protest tegen maatregelen. Ongenoegen alom. Het regiem van de angst, die overschreeuwd wordt door drukte, extra inspanning, falen en woede. Komt het gewone leven ooit terug? Vaccinatie als garantie voor komend vrederijk? Wie verslaat Koning ANGST!

1/ Het masker van de angst

Angst gaat dieper dan vrees. Vrees voor zichtbaar, benoembaar, aanwijsbaar, reëel gevaar. Soms te negeren door roekeloos gedrag: "They don't have fear". Angst is meer, keizerin van de emoties: onbestemd, ongrijpbaar, overvalt je, intens gevoel dat ziek en besluiteloos maakt, machteloos. Bang voor alles, alle soorten en maten, podcast & horrorfilms. Nog dieper: je structuur van denken valt uit elkaar, verband kwijt, houvast verloren (aardbeving). Angst is een macht die je gevangen

houdt, levenslange slavernij, bang voor dood... en uiteindelijk voor leven, Hebr 2:15.

Diep verankerd in menselijk bestaan sinds val van Adam en Eva, eerst schaamte, toen angst, Gen 3:9, voor God, voor elkaar, voor wereld, voor onzichtbare machten, geesten, werkingen. Ook als moderne mensen niet meer in geesten en goden geloven, of zelfs niet voor God en het dreigende eindgericht, zoals wel nog drie kwart van de mensheid – in Azië, Afrika, Latijns-Amerika – de mens is nog wel angstig. Gewone bangheid, drukte, activiteit, verantwoordelijkheid nemen is masker waarachter angst zich verbergt en in zijn vuistje lacht. Angst is de existentiële en onnoembare onzekerheid en twijfel over de zin en het waarom van ons menselijk bestaan.

2/ De onttroning van de angst

In bijbel volop sprake van angst, bevreesd zijn, wegduiken in zoeken van bescherming, juist ook in afgodendienst. Ook gelovigen roepen hun angst uit, Ps 6 (wegkwijnen), 14 (schrik), 34 (engelen), 91 (pest/onheil) 107 (wonderen), 116 (ontferming). Angst is mogelijk wel met psychiatrische hulp iets te temperen, te behandelen, maar niet te overwinnen. De goden, geesten, demonische machten en kosmisch geweld houden de mens onrustig, tenzij... je met je angst naar God vlucht.

Het valt op dat telkens als de Heer in het OT verschijnt, of zelf, of door een engel, het eerste is: "Vrees niet – wees niet bang." De Heer belooft bescherming en uitkomst uit de diepste nood, maar dreigt ook met zware straffen, oordeel en ondergang

bij ontrouw en ongeloof, Hbr 10:31; 12:29. Dat is anders dan 'God vrezen'. Dat is dan vooral ontzag, respect voor God hebben, zoals een kind voor zijn machtige vader. Juist bij God kan angst in je binnenste tot bedaren komen.

Dan kan echter alleen doordat Jezus zelf alle angst heeft ondervonden, Joh 12:27 én in Getsemane overwonnen, Mrk 14:32-42; Luk 22:39-46, vgl Joh 12:27. Als mens had Jezus ten dode toe angst voor de dood, kruis en hel. Onbeschrijfelijk tafereel in Getsemane, waar de ultieme beslissing valt, in directe confrontatie. Vanuit zijn liefde voor deze verloren wereld is Jezus de doodshorror van de angst binnen gegaan om dat uiterste gehoorzaamheid aan de vader te bewijzen. Jezus ging door die ultieme angst heen om ons vrijmoedigheid te geven op de oordeelsdag, 1Joh 4:17. Die stap van Jezus was de doodsteek voor de angst. Daarmee werd de angst van zijn troon gestoten en van zijn dodelijke macht ontdaan.

3/ Voorbij de angst

Dus... geen angst meer bij gelovigen? Toch wel. Zeker, liefde laat geen ruimte voor angst, 1Joh 4:18. Ja, dat was Christus' liefde, die volmaakt was. De volmaakte liefde zet de angst buiten de deur en buiten het hart. Tegelijk: wij zijn als Christus in deze wereld. Door zijn liefde en zijn Geest die liefde bewerkt krijgen wij zekerheid en vrijmoedigheid in het geloof. We mogen onbevreesd voor God staan, straks voor de rechterstoel (vgl. gebed in het doopformulier), maar nu al in de turbulentie van het onzekere bestaan.

In die zin komen we de angst voorbij. De liefde voor Christus die door de Geest ons hart gaat vullen en tot zijn doel brengt overtuigt ons van de zin en het waarom van ons bestaan. Zijn liefde is eerst. De komst en optreden van Christus over de dood heen is houvast en vaste grond onder de voeten. We zijn niet alleen bevrijd van de straf, maar ademen ook opgelucht in de vrede met God en de rust van het nieuwe leven.

Dat geeft ontspanning om ons verantwoordelijk te gedragen in de maatregelen rondom en bestrijding van het corona-virus, en welk ander gevaar ons straks nog zal bedreigen. In de hoop dat onze liefde voor God en mensen om ons heen zal toenemen in kracht en omvang. Zo doorbreekt de Geest de grenzen van ons menselijk bestaan en brengt ons hoog op de rots van Godsvertrouwen.